

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף מ"ג ע"א

שותף שהקנה לחבירו חלקו, באופנים דלהלן, האם מעיד לו על השדה?

קיבל עליו אחריות	כנגד מערערים מעלמא	כנגד בע"ח שלו
לא קיבל עליו אחריות	לא מעיד	מעיד לו ¹
קיבל עליו אחריות	מעיד לו ¹	לא מעיד

האומר תנו מנה לעניי עירי, האם אפשר לדון בדיני אותה העיר או לא?

תירוץ א'	יש קצבה על בני העיר כמה לתת	אין כזו קצבה
תירוץ ב'	אפשר ²	אי אפשר
	אי אפשר ³	אי אפשר

דף מ"ג ע"ב

שותפין השומרים זה לזה מתי דינם כשומר שכר ומתי פטורים? [תד"ה אמאי].

מה דינם?	התחילו לשמור ביחד
שנים פטורים	התחילו לשמור אחד אחר השני
הראשון חייב והאחרון פטור ⁴	אחר משמר היום ואחד מחר
שניהם חייבים	

¹ כן העמידה הגמ' שמעיד לו רק באופן שקיבל השותף המקנה לחבירו על עצמו אחריות, שאם בע"ח יגבנה הוא יחזיר, ולכן אין לו הנאה בזה במה שמעמידה ביד השותף [דבין אם לא ישלם לבע"ח ובין אם לא ישלם לשותף הוא נקרא לזה רשע לא ישלם]. אולם לא קיבל אחריות ממערערים דעלמא, דבזה אם קיבל ודאי שאסור לו להעיד, דהרי נוגע גמור הוא, דהוא מעיד כדי שלא יצטרך לשלם לשותפו מכח אחריותו.

² כלומר אם הדיינים יתנו קצבתו, וע"י כך אין נהנין כלום מזה המנה.

³ דנהנים שלא יצטרכו לתת אח"כ שוב כיון שיש מעות לעניים. ועי' מהר"ם שהביא שכך פירש הב"י בחו"מ סי' ל"ז את דברי הרשב"ם ד"ה דכיון דרוח.

⁴ כן כתבו תוס' ד"ה אמאי, שהאחרון פטור היות שהראשון היה עמו במלאכתו בשעה שהתחיל לשמר, ורק הראשון חייב, דהאחרון לא היה עמו בתחילת שמירתו.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף מ"ג ע"ב

ראובן גזל שדה משמעון ומכרה ללוי ובא יהודה ומערער, האם נאמן שמעון להעיד נגד יהודה? [תד"ה כגון].

יש עדים שהיא של שמעון ועדים שיהודה קנה מראובן ⁷	שמעון מעיד שהיא של לוי	שמעון מעיד שאינה של יהודה
יש עדים שהיא של שמעון ועדים שהיא של יהודה ⁸	יכול להעיד ⁶	לא יכול להעיד ⁵
	יכול להעיד ⁶	לא יכול להעיד

⁵ אינו מעיד כי נוגע בעדות, דיתכן שרוצה שתעמוד ביד לוי כי הוא יותר קל מאשר יהודה כדי שאח"כ יוכל להוציא ממנו.

⁶ דכיון שהודה שהיא של לוי, שוב לא יהיה נאמן להוציא אותה ממנו דהודאת בע"ד כמאה עדים דמי, ואינו נוגע בעדות.

⁷ כן העמיד רשב"א בתד"ה כגון את התירוץ הראשון של הגמרא. ועל זה הקשתה הגמ' שבאותו זכות שרוצה בה להוציא מלוי [ע"י שיביא עדים שראובן שמכר הוא גזלן] יוציא בעתיד מיהודה ולמה חשוב נוגע בעדות. ותירצה שיהודה בע"ד קשה ולוי לא.

⁸ כן תירצה הגמ' בתי שני על השאלה שבהערה הקודמת. וחשוב נוגע בעדות, היות שאינו רוצה שיהודה יזכה עתה בדין עם לוי ויהיה מוחזק בקרקע, דהיות שלשניהם יש עדים שהשדה שלהם ויהודה מוחזק, ב"ד לא יוציאו מידו, דהרי שהם תרי ותרי ותעמוד הקרקע ביד המוחזק, ולכך רוצה שתעמוד ביד לוי ואז יוכל להוציא אותה ממנו.